

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplace Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numele singuratic la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiun
Numele singuratic la 20 bani se vând la librăria G. Cârjan, Ploest

Pentru viitor!

»Scrisoarea« dela Ispas 1894 a dlui Sturdza dominează întreagă opinia publică. Pe lângă ea »crisa« ce s'a pornit cu zguduitoare pocnituri în ceata bânffyștă, aproape că dispăre.

Ori-ce ar urma după Bánffy pentru noi, momentan nu poate însemna un bine. Ni-se pare că răsturnarea lui Bánffy nu e decât tot în interesul maghiarismului. Dacă nu va fi altceva pentru ei, se dovedește cel puțin, că spiritul public maghiar totuși nu e așa de corupt, încât să nu vadă că merg spre abis și se nu extirpeze din sinul lor pe autorul corupțiunii...

Asta ar însemna pentru ei, numai pentru ei, un proces de reînșănătoșare. Pentru noi însă, reînșănătoșarea dușmanului nu înseamnă decât întărirea lui!

Eată de ce trebuie să ne preocupe mai mult *faptul*, care e menit să în ceapă și la noi procesul de înșănătoșare.

Am fost și sîntem în deplină conștientă de mărimea faptului, ce constituie publicarea acelei scrisori.

Da! Tocmai de aceea am și publicat-o. Ea conține culmea faptelor nenaționale și antinaționale săvârșite de dl Sturdza. Și ea a trebuit să fie cunoscută, pentru-ca odată în fine să știm cu toții, că am fost prada unei mari mistificațiuni.

Causa noastră, cauza sfântă a poporului nostru, cauza susținută cu atâtea jertfe seculare, cauza pentru care s'au sfârșit în mijlocul chinurilor adevărații martiri ai neamului românesc, cauza pentru care am închinat toate suferințele de veacuri, această cauză sublimă, stropită de atâtea ori cu lacrimile unui neam și încălzită cu chiar sângele lui — această cauză a fost profanată, a fost folosită drept unealtă ordinară, pentru-ca un mititel să ajungă mare, pentru-ca un nesățios să ajungă la putere.

Noi am luptat în decurs de veacuri pentru existență; și el a făcut din această sfântă luptă o scară, cu ajutorul căreia se se cocoșează la putere și vană mărire.

De ar fi fost numai atât, — am fi tăcut.

Ne-ar fi fost rușine să o spunem, să o recunoaștem, că chiar și între cei mari ai neamului românesc sînt unii așa de mici, așa de înguști la suflet.

De ar fi fost numai atât!

Ei dar »marele naționalist« s'a făcut însuși unealtă, conștient ori inconștient, în mâna dușmanilor nostri.

După-ce »și-a ajuns scopul au urmat: *deszbinarea în sinul comitetului*, opera lui și a oamenilor sei, *deszbinarea la Ligă*, tot așa, *crisa »Tribunei«*, umilirea cauzei în Macedonia, umilirea noastră înaintea lui Jeszenszky, și celelalte multe umiliri. A urmat apoi chestiunea școalelor din Brașov.

Sînt cunoscute toate! Și ce-am văzut?

În loc să se repareze măcar una, dar' una singură, din aceste fapte ale »samsarului cînstit«, fiecare din ele se înrîutățește tot mai mult, — dacă nu a fost finalizată deja spre răul nostru.

Și — culmea rușinei noastre — totuși acest »om«, acest Român, care ne-a umilit neamul prin vecinice scuse mai găsește în sinul poporului nostru oameni, care se-l scuse pe el, se-l scuse faptele lui, și se-l deee mână de ajutor în operațiunile sale funeste.

Am ajuns de tot românismul l'a condamnat în sufletul seu și l'a arătat prin tăcere disprețul ce-l merita, numai chiar ai nostri, numai chiar Ardeleanii, de aici și de dincolo, exilați și neexilați, numai chiar Bienii, și Broșii, și Slavicii rămân neclintii, până în fine, într-o a-l scusa și a-l apăra.

Acestei stări rușinoase a trebuit să i-se pună capăt odată! Că prea era cu coarne și prea din cale afară.

Și le-am pus în față faptul care trebuie să constituie un puternic *veto* întregii cete a »samsarilor«, cari preocupesc cu cele mai sfinte interese ale unui popor schinuit și atentează în mod revoltător la cea mai înaltă cauză a unui neam întreg, la însăși *demnitatea* lui, ca neam în lume.

Faptul e oribil, e extrem de grav, e fără păreche în istoria noastră. Și e inescusabil și neiertat.

De aci încolo toate diplomațeniile, toate șopotirile de după culisele »triplei« și »duplei alianțe«, toate misterioasele gesturi și toate tainicele reticențe ale diplomațestilor agenți trebuie să se sfîrșească.

Pentru-că dacă toate câte a săvîrșit dl Sturdza dela discursul dela Iași și până la chestia dela Brașov nu v'au fost destule dovezi, cari să v'ă facă a-l părăsi, și a v'ă întoarce la poporul vostru și la cauza lui, apoi aflați, că el a făcut crime și mai oribile, — pe cari numai geniul bun al poporului nostru le-a abătut, ca să nu cadă asupra noastră spre a ne îngropa în rușine ori în cutropire.

Și cine a fost capabil de așa *ceva*, e capabil de *toate*.

De aceea un puternic *veto* în fața lui!

Causa unui popor, care a luptat ca și poporul nostru, nu se poate atinge nerăsunat ori nedespit!...

Un atentat asupra acestei cauze se reîntoarce asupra atentatorului însuși.

Asta de învățătură pentru viitor! Nouă și tuturor!

Sibiu, 12 Decembrie n.

»Pester Lloyd« de Sâmbătă publică o scrisoare din București, dela cunoscutul agent jidano-maghiar Hans Krauss. Extragem următorul pasaj din scrisoarea spionului unguresc din București:

»Deși *greșelile*, pe cari *Sturdza* le-a comis, ca șef de opoziție cu prilejul tractărei așa numitei chestiuni naționale, au fost reparate prin *activitatea* sa ca *prim-ministru*, totuși guvernarea sa stă sub umbra unui trecut, care oferă *oposițiunii* nouă și nouă puncte de atac.

Pe românește tradus acest pasaj înseamnă, că tratarea chestiunii naționale a fost o *serie de greșeli*, pe cari, ajungînd la putere, dl Sturdza s'a grăbit să le *repareze* prin »activitatea« sa.

Eată un nou atestat de bună conduită în chestiunea națională pentru dl Sturdza. El va întări și mai mult — dacă mai e de lipsă — pe cei-ce în sufletul lor românesc l-au condamnat tocmai pentru »reparările« ce i-se aduc ca laude — din partea dușmanilor nostri.

Ereditatea lui Bánffy. Ziarele agreeate lui Bánffy spun, că prim-ministrul e sătul de guvernare și ar vr' să abzie, dar' mai înainte voește să asigure trei chestiuni, ca aceste să fie susținute și de urmașul seu. Eată ce vrea Bánffy:

Urmașul seu să nutrească în mod puternic sentimentele de raporturi bune dintre coroană și națiune.

Să se supravegheze și controleze neîncetat și puternic chestia naționalității.

În fine să nu se abandoneze acea direcție politică, cu ajutorul căreia coroana trebuie în realitate pusă în fruntea politicii naționale.

Cu de aceste se laudă Bánffy, vrînd să câștige simpatia șovinistilor. Totodată însă el ne arată și direcțiile, pe cari lucră șovinismul oficios și de cari trebuie să fim conștienți.

Intrunire națională în Bêrlad. Pe ieri a fost convocată de comitetul național studențesc din Iași o intrunire națională la Bêrlad.

Comitetul național studențesc din București a delegat pe dl Paul Mironescu ca să-l reprezinte la acea intrunire.

Din discursul dlui Maiorescu.

— Neameteșcarea în afacerile noastre interne. —

Magistrul discurs al dlui Tit Maiorescu, rostit în senatul României, în chestiunea școalelor dela Brașov, merită să fie citit de fiecare Român, mai ales la noi.

Fiul ardeleanului Ioan Maiorescu, a vorbit ca din inima ardelenilor; fără aparat mare oratoric, fără frase, din contră numai înlănțuind fapte și acte, și totuși pîtrunzător până la lacrimi pe unele locuri.

Până ce-l vom pute da întreg, reproducem următoarea parte marcantă:

»S'a înrîuit »situațiunea«? Se înrîutățește situațiunea? Dar' a cui situațiunea se înrîutățește? Situațiunea bisericească de dincolo? Dle ministru-președinte, *aceasta este treaba ei*.

Dacă biserica de dincolo, dacă consistorul arhidieceșan de dincolo, aceia cari au biserica lor autonomă, trimis oamenii lor aci, ca în virtutea celor două legi, cu plenipotență în regulă să primească acea alocuțiune budgetară să vede că ei înțeleg că aceasta nu le înrîutățește situațiunea și că pentru existența școalelor lor avea sută de mii de lei, care le-afi refuzat-o de 3 ani, era o chestiune importantă ca să poată exista. Și d-voastră le-o refușați?

Dar' eu — scușați-mă dacă v'o spun — nu aș voi să lipsesc de elementara modestie în cuvîntul ce v'ă datoresc — *eu nu admit, nu cred că este bine să se admită, ca un ministru de aici să se amestece și să spună celor de dincolo, cum trebuie să fie situațiunea lor, bună sau rea, față de guvernul unguresc*.

Nu este treaba d-voastre de a spune bisericești din Brașov: tu trebuie să fii așa sau altmintețea, când vine să ceară ceea-ce crede ea că este drept. Aceasta este un amestec prejudețiabil al statului nostru în afacerile de dincolo, și dacă se continuă, poate legitima ceea-ce vor să facă Ungurii; este o stare intolerabilă ce se creează.

În toate chestiile trebuie să ne ferim de amestecul nostru politic printre Românii de peste Carpați.

Cetele prin gazete, că dincolo este acum o alegere de Metropolit. Să fe-rească D-zeu ca un partid politic de aci să aibă candidatul seu dincolo.

Ce am zice noi, dacă la o alegere de Metropolit al nostru în București și-ar permite cineva să pună un candidat unguresc sau rusesc?! **L-am sfîșia!**

Să fie un candidat de partid politic dela noi în Teara-Ungurescă! **Dar' voiți să-i băgați în foc pe oamenii aceia?**

Nici un amestec de politică militantă dincolo — eată singura regulă de procedare.

Când vine de dincolo, conform legii noastre de dincoace, reprezentanții școalei și bisericești din Brașov și v'ă cere, *trebuie să plătiți ce este scris în bugetul țerei, trebuie să plătiți, fără amestec la ce fac ei, fără să v'ă faceți d-voastră judecător, dacă se înrîutățește situațiunea lor sau ba*.

Dar' poate-că cuvîntul »se înrîutățește situațiunea« nu se înțelege că se înrîutățește situațiunea bisericească din

Brașov, ci poate se înrîutățește *situațiunea personală a dlui Dimitrie Sturdza* ca ministru-president în București.

Aceasta se poate...

Ziarele maghiare și dl Sturdza.

Nu numai »Uncheșul« și *Nepotul* din Arad — am numit »Tribuna Poporului« — apără pe dl Sturdza »în chestia națională« — bine înțeles că numai de scumpa d-sale persoană se tratează acum — ci îl apără și ziarele maghiare.

L-au apărât și până acum, dar' mai crezînd noi într-o întoarcere de pe calea rătăcirii ce a apucat, ne-am ținut în rezervă. Acum firește că nu o mai facem, pentru-că ori-ce rezervă ar pute să ne pună în șirul complicilor d-sale, cari conștient ori inconștient, fac aten-tate asupra celor mai mari interese ale chestiunii naționale.

Decamdată câteva voci maghiare; sînt tot voci ale organelor guvernamentale.

Când s'a înscenat campania în contra băncilor românești, luînd pretext născocita conferență din Cluj, în care dl Podobaș ar fi rostit faimosul discurs, — atunci *Neues Pester Journal*, un organ al guvernului din Budapesta scria în prim-articolul seu următoarele:

»De când Goluchowski este ministru — contră cu tradițiile triste ale lui Kálnoky — în București se face o politică întru toate corăpuzătoare intereselor Ungariei.

Acestei împrejurări este de a se mulțumi, că agitațiile Daco-Românilor din Transilvania n'au fost spriginite nici de politica oficială, nici de cea oficioasă a României. Precum se vede, guvernul României (vrea să zică dl D. Sturdza. Red. »Trib.«) a tras consecuențele corecte și cinstite (din punct de vedere unguresc! Red.) din situația schimbată a relațiilor politice și diplomatice ale României.

De acestea s'au mai scris în ziarele guvernului maghiar nu odată. Am citat textul cel mai proaspăt, pe care îl vedem exprimat și în nota intimă, dela 30 Septembrie n. 1898, a baronului de Aerenthal, către dl Sturdza. E vorba de școalele din Brașov. Și în privința acesteia baronul Aerenthal dă domnului Sturdza următorul atestat de bună conduită:

»Răspunsul E. Voastre era înșuflat de o perfectă lealitate în fața guvernului imperial și regal.

Recunoscînd dreptatea punctului nostru de privire, E. V. ați binevoit a-mi da asigurarea că, fără a aștepta demersul meu și chiar dela intrarea în funcțiune a ministerului liberal (vrea să zică chiar dela venirea dlui Sturdza în fruntea țerei. Red.), ordine au fost date în sensul mai sus menționat organelor competente.

E vorba aci de sistarea rentei ce se datorea parohiei S-tului Nicolae din Brașov.

În această stare de lucruri, când adevărul se desvîlește așa de trist, *Drapelul* exclamă drept concluziune a unui articol plin de amar:

»Eată situațiunea, bunii Români: Se calcă legile țerei din ordinul Ungurilor. Acesta e ultimul argument al patriotului Sturdza!.

Și totuși acest »patriot«, acest »mare naționalist«, află apărători. Unde? Nu în România, ci la noi!

În București nu-l apără nime. Chiar organele obligate a-l apăra tac. Cel mult publică actele apărării, ce singur »și-o face, acte cari singure îl condamnă înaintea forului înalt al românismului.

La noi însă se găsește »uncheși« și nepoți, cari nu se sfîșie a-și pune condeiiu întru apărarea acestui pe veci condamnat de toți bunii Români!

O, tristă tovarășie de rubedenii, că la trist rol ați ajuns! Se faceți voi aceeași slujbă ca și »Schreib-Moritzf« de pe la foile liberale jidovești din Iudapesta.

Vă compătimim! — dar' ajuta nu v'ă putem. Cine se înjugă, nu-l vrede-nic de libertate.

Bánffy pe ducă!

— Prorogarea dietei. — Subscrierile și declarația Croaților. — Sondarea opoziției. — Bánffy la Viena.

Prorogarea dietei s'a făcut cu rescript regesc, în ședința de Sâmbătă.

Durata amînării e până în 17 l. c. Ședința a fost foarte sgomotoasă. Se aștepta, ca *Láng Lajos*, vicepresidentul, să-și prezente abdicarea la începutul ședinței. Dar' el a declarat, că va mai conduce ședința aceasta și numai la sfîrșitul ei își va da demisia.

După aceasta s'a ridicat Bánffy, dar' opoziția făcea o larmă uriașă, în-cât cuvintele lui Bánffy nu se auzeau. Dinaintea lui era o scrisoare sigilată, despre care se știa, că e rescriptul regesc.

Bánffy se încearcă să vorbească. Un deputat din opoziție, *Kubik*, s'apropie cu pași gravi spre Bánffy. Guvernamentalii cred că Kubik vrea să insulte sau să pălmuiască pe primul-ministru și se grupează în jurul lui. Opoziționalii se grămădesc și ei și era pe aci să se întempele încăierări. În acest timp, Bánffy fără a fi auzit, decât de doi-trei din apropiere, a spus, că prezentă rescriptul, prin care se amînă dieta. Președintele dispune cetirea rescriptului, care se face, dar' cu dese întreruperi din partea opoziției.

Ședința se încheie în mijlocul unui sgomot asurzitor. Kossuthiști întonează pe galerie »Kossuth-nota«.

Zilele aceste »și-au mai anunțat abdicarea din clubul liberal: Szilágyi și contele Teodor Széchenyi, că-rora va urma Láng. Numărul iscăliturilor la lex Tisza este de 240 și numai 4-5 deputați mai sînt, cari se poate că o vor mai subscrie.

Numărul de 250 deci nu se va ajunge, de oare-ce *Croații* nu-l vor iscăli. Croații »și-au precizat atitudinea în o conferență, ținută în Zagreb. Ei au pretins să se introducă în lex Tisza unele dispoziții privitoare la Croația, dar' fiindcă aceste ulterior nu se pot introduce, deputații croați își vor precisa punctul de vedere în o declarație separată. Aceasta se va compune pe baza înțelegerii dintre Bánffy și banul croat.

Șefii partidelor opoziționale anunță că au ajuns la înțelegere deplină asigurînd acțiunea comună a opoziției contra guvernului.

Partidul liberal a sondat opoziția prin *Radó Kálmán*, că aplicată ar fi a sista obstrucția, dacă Bánffy ar abzie? Garanțiile date lui Radó n'a mulțumit cercurile liberale și de aceea »Bud. Tud.« îndreaptă știrea așa, că e adevărat, că Radó a conferat cu mai mulți opoziționali asupra situației, dar' nu le-a oferit abdicarea lui Bánffy.

Bánffy a plecat Sâmbătă seara la Viena și ieri a fost primit în audiență la M. Sa. Resultatul acestei audiențe va av' o însemnătate decisivă asupra situației. Dacă Bánffy se reîntoarce tot ca ministru acasă, acesta va fi semnul, că lex Tisza și celelalte proiecte ale guvernului au aprobarea prealabilă a Coroanei.

În cas contrar Bánffy va trebui să-și prezente demisia.

Aceasta se pare probabil; chiar și unii din partidul liberal sînt de credință

aceasta. Nou prim-ministru se zice că va fi *Fejérvári*, pe care Bánffy l-a designat. Alții amintesc pe *Székely Kálmán* și eărăși alții pe *Darányi*, în fruntea unui minister de amploiați.

Guvernamentalii așteaptă cu îngrijire rezultatele călătoriei lui Bánffy.

DIN BUCOVINA.

Scandalul dela universitatea din Cernăuți. Cernăuți, 10 Dec.

Ura și dușmănia străinilor contra elementului român din Bucovina se manifestă zilnic. De astădată ele s'au arătat la universitatea Francisc-Josefină din Cernăuți, în a cărei frunte stă un rector care numai prin abuz și cele mai uricioase manopere a ajuns să fie rector în locul unui membru al facultății teologice, care era la rind.

Scandalul este cu atât mai mare, cu cât el a avut loc în aula universității cu ocaziunea festivalului iubilor din 2 Decembrie. În programul festivității universitare era și desvélirea unei table comemorative, cu care ocaziune studenții aveau să întoneze o strofă din imnul poporului. Studenții români, cari constituie majoritatea relativă la universitate, se decisă a cânta acea strofă în *limba română*. Rectorul, faimosul Dr. Arthur Skedl, o unealtă din cele mai hodoase a clicei guvernamentale, nu a avut curajul a interzice direct cântarea imnului în limba română; el însă a stăruit pe de laturi ca să înduplece pe studenții români la abandonarea dorinței lor mai ales pretextând, că universitatea din Cernăuți ar fi o universitate *germană*, ce este fals.

Studenții români nu se lasă smomiți. La desvélirea tablei comemorative lăsară întâiu pe studenții germani să cânte o strofă din imn în limba germană; după terminarea ei studenții români — 100 la număr — întonară în mod impunător într'un cor bine organizat imnul în limba română. Atunci ca la un semn dat studenții germani începură a șisai și a striga *»percat«*.

Înzădar rectorul se prefăcea a le da semn să nu stingherească cântarea. Ei urmau cu scandalul înainte. Cu toate aceste studenții români observară o atitudine impunătoare. Cântară imnul până în capăt și izbucniră în strigări de *»trăiască«* la adresa Împăratului.

Prin atitudinea nevrednică a studenților germani toată solemnitatea festivității a rămas nimicită.

Din cauza zilei studenții români au observat după incident, cu toată iritația lor, ordine și liniște. Ei s'au adunat însă și formulând un *memoriu-protest* contra insultei primite în fața rectorului și senatului, pretinșă dela senat deplină satisfacție academic-publică.

Acum umblă rectorul Skedl ca perdut de minți. Ba cu rugări, ba cu înfricări caută să înduplece pe studenții români la retragerea *memoriului-protest*, predat senatului de o deputațiune. Studenții români însă nu se lasă înduplecați, ci din contră au pus rectorului în perspectivă cele mai funeste urmări în cas dacă nu vor primi cerând deplină satisfacție. Chestia este încă pendentă, dar' pare-că senatul nu se cugătește la darea satisfacției depline. În cazul acesta tinerimea universitară va fi necesită a părăsi instanțele universității și a-și căuta satisfacția prin pașire bărbătească în marea publicitate. În orice cas demersurile ei de până acum sânt vrednice și pline de demnitate.

Vindex.

Din Câmpie.

— Scrisoare particulară. —

În 7 Dec. n. s'a făcut în cercul nostru alegerea membrilor pentru congregația comitatului *Turda-Arieș*.

De acest cerc se țin comunele Poiana-de-Arieș, Ghiriș, Săncraiu și Agârbiciu amestecate cu Unguri, ear' Urca-de-câmpie, Tăureni, Ciudiu, Coc, Tritul-superior și inferior, Beiu, Săniacul-de-câmpie și Căianul-mare, curat românești.

Cu toate acestea mai marii »stăpânitori« din cerc în lista oficială n'au pus nici un candidat român, ci numai tot Unguri, dintre cari abia 2—3 sânt cunoscuți în cerc. Spre a pute reuși lista oficioasă astfel au întocmit lucrurile, ca *Românii să nu fie avisați despre ziua alegerii*, ca astfel acolo, în *Agârbiciu*, unde sânt vre-o 40 alegători unguri, să poată vota fără nici o greutate pentru lista maghiară.

S'au prezentat la alegere și câțiva preoți din jur, cari au aflat cu o zi înainte pe cale privată că se va face alegere. Văzând că în lista oficioasă nu se află nici un Român, propune un preot ca să se abție dela alegere Români și să facă protest în contra alegerii, ca fiind ilegală, nefiind avisați și Români din satele vecine cu drept de alegere. Spre cea mai mare mirare, nu s'a alăturat mai nime la propunere; s'educe la urnă fără de a protesta.

Îmi pare rău că aici în Câmpie, în inima românismului unde avem și inteligență, atât de puțin fac pentru binele poporului. Nu umblă ca să se organizeze și să lucre cel puțin în direcțiunea aceea în care pot lucra și s'ei validiteze drepturile cu privire la alegerile municipale.

Dar' cred că inteligența și cu deosebire preoțimea care are datorința morală ca să se îngrijească de binele poporului, îl va îndemna și lumina ca să-și știe validita drepturile cari le are cu ori-și-ce ocazie, premurgându-i cu exemplu.

Empo.

LIMBA FLORILOR.

Pustiniș, 10 Dec.

Ah, eată o temă interesantă, vor zice amoresații. Ba bine că nu, vor riposta bătrânii. Și cu toate acestea prea frumoasă, trebuie să zic eu și cu atât mai virtos, căci doar' nimeni nu se poate fâli pe dinainte, că florile de cari vreau se scriu, le-a înjeles și le știe așa cum sânt ele, în firea lor — neprihănite și sublime. În orice studiu de »botanică« nu se află numele lor, dar' ori-cum, *poporul nostru* din firea lui le cunoaște cu atât mai bine. Apoi el e acela, care le și desmeardă mai mult. Toate numirile dulci ce-i vin numai pe buze, el le închină florilor lui. Și așa după dicționarul din capul lui, el le și chiamă mereu: *boboci, ângerei, cheruvimi* etc. Și dacă-l întrebi că nu le vinde cumva, el îți răspunde hotărât: »Eu trăiesc și mor pentru florile mele și nu este aur destul în lume, care să mă facă să le uit sau să le vând vre-odată«.

Încă de mult, din vremuri vechi și până și astăzi, mulți *diavoli* și răvitori de bogății ca ale lui, au căutat și caută mereu pe fața și pe dos, prin șiretlicuri și amenințări să-și despoieze de aceste flori și să-și desmoștenească; dar' toate încercările au fost și sânt înzădar, căci el a rămas și este tare și mare pe lângă ele, de oare-ce îi sânt dulci, dulci din cale afară. Și cum se nu, când viețea și moștenirea lui sânt legate de ele.

Și apoi de le mai aude încă *limba* și încep să-și vorbească, eac'asa dulce cum numai

ele știu, zău, stă Românul să-și deie și că-mașă de pe el de bucurie și fericire. Dacă în vreme ca astea ai vră să dai de *dracul* și nu știi cum, apoi pune numai mâna pe florile lui cum nu trebuie și să-și găsești pe loc.

Așa-i poporul nostru peste tot și n'aveți de ce-i pune păcat. Florile lui sânt mai flori decât toate florile din lume, ear' limba lor, ah, ea este mai ademenitoare și decât cântarea sirenelor, de aceea și:

Românașul le iubeste
Ca sufletul seu;

Ear' noi? noi epigoni?...!

Lucrăm, gândim românește?...!

Pentru Dumnezul!

St. C. Alexandru.

Cronica zilei.

Sibiu, 12 Dec. n.

Eliberat! »Tribuna Poporului« susține că *Albini* ar fi în temniță și acum, deși noi am spus că e eliberat. S'ar păre că susține acest neadevăr numai pentru-ca să aibă prilej de a-și reedita vechea calumnie, că noi l'am fi băgat în temniță. »Gazeta Transilvaniei« acceptă și ea »informațiunile« dela Arad. N'avem ce le face; faptul e fapt. L. Albini e pus pe picior liber, cum am spus. Asta nu înseamnă însă că afacerea fondului Iancu s'ar fi sfârșit. Nu! Se va ține încă pertractarea finală...

Sedinta festivă a societății »Andrei Șaguna«, ținută aseară în sala cea mare a seminarului a reușit foarte bine. Producțiunea elevilor seminariali a făcut cea mai bună impresiune asupra numărului public, care n'a mai putut încăpe în vâsta sală. Măne vom publica un raport mai lung ce am primit azi.

Venitul material al seratei a fost în proporție cu succesul moral. S'a încasat peste 100 fl.

Raportul soc. »România-Jună« din Viena a apărut cuprinzând date despre activitatea și mersul societății, pe anul administrativ al XXVIII-lea (1 Oct. 1897 — 31 Oct. 1898).

Societatea are 42 de membri fundatori, 117 onorari, 84 emeriți și 31 ordinari. S'au ținut în decursul anului 12 ședințe ordinare, 3 festive și 3 literare. În cele literare s'au cetit și apreciat 12 operate. Starea averii a fost la 31 Octomvrie c, dimpreună cu »fondatiunea iubilară« de 20.327 fl. 01½, cr. Localitățile societății se află: IX. Lazarethgasse 26.

Manifestul Împăratului. Maiestatea Sa Monarchul nostru a adresat conțelui Thun un autograf, în care mulțumește popoarelor Austriei pentru manifestările din ziua iubileului împăratesc și în special pentru fundațiile filantropice create de corporațiuni și singuratici în amintirea acestei zile.

Din Blaj. Preaonoratul Basiliu Raț vicar foraneal al Făgărașului e revocat la catedra de S. scriptură dela facultatea teologică din Blaj pe lângă păstrarea titlului de vicar foraneal. — On. Alexandru Ciura cleric absolut e numit profesor suplent de teologia morală și pastorală la facultatea teologică din Blaj. — M. on. și cl. Dr. Ioan Sămpălean, profesor, e numit prefect de studii în seminarul archidiececan. (»Unirea«).

Telegraful fără sirmă. Din Viena se telegrafează, că profesorul universitar Pickler din Brunn, a inventat un nou metod de a transmite depeși fără ajutorul sirmei. Cu noul metod, care se ba-

sează pe întrebuițarea razelor de lumină ultra-violete, deocamdată nu se pot transmite depeși mai departe de 2 chm. Pickler sperază că-i va succede să-și perfecționeze invenția și atunci va întrece și pe Marconi prin faptul, că metodelui are avantajul că depeșele nu pot fi prinse.

Nouă Reuniune agricolă în Bucovina. Frații nostri bucovineni continuă a progresa pe terenul economic. Numai în zilele trecute o nouă bancă românească s'a început activitatea în Suceava, și acum ne sosește altă știre îmbucurătoare. În *Siret* anume a fost o importantă adunare de proprietari, mari și mici, de preoți și învățători din întreg districtul, în care s'a decis ca să se înființeze o *Reuniune agricolă districtuală*. În fruntea mișcării stă valorosul deputat Theodor cav. de Flondor.

Iubileul Împăratului în Șomcuta. Ni-se scrie: Iubileul Maiestății Sale s'a sărbătorit în biserica gr-cat. română din Șomcuta-mare în 4 Decemvrie, din motivul, că fiind zi de Duminică se poată participa atât inteligența cât și poporul în număr cât mai mare. Spre acest scop oficiantii au fost avisați în scris, ear' poporul prin graiu viu în biserica în ziua premurgătoare, care a fost zi de sărbătoare.

Poporul s'a și prezentat sărbătorește și în număr impunător.

La finea sfintei liturgii d-nul protopop Sărb a rostit o predică ocațională scurtă dar' potrivită despre însemnătatea zilei, apoi s'au cetit rugăciunile îndatinate pentru Maiestate. Cântările au fost executate din partea corului plugărilor din Șomcuta-mare, cântându-se și imnul casei domnitoare. Cu regret s'a observat absența totală a oficialilor din loc dela această festivitate importantă.

X.

Din Șomcuta ni-se scrie: Între împrejurările de azi mare este bucuria noastră, când ni-se dă ocaziune a serba și câte o zi de bucurie, bună-oară cum a fost ziua de 26 Noemvrie a. c., când am sărbătorit onomastica și iubileul de 25 ani ai preoției binemeritatului, simpaticului și energicului domn protopop din Șomcuta-mare, Ioan Sărb, pe care prevedința divină l'a trimis aici, tocmai atunci când era mai mare lipsă de dînsul! Protopopul Sărb este într'adevăr bărbatul, ca și care ar fi de dorit să avem mulți în sîmul nostru, gata în tot momentul a se lupta pentru interesele biserice și ale mult cercatului nostru neam românesc.

În semn de recunoștință pentru ținuta lui bărbătească, frunțașii români din Șomcuta și preoțimea din jur cu plăcere și entuziasmați s'au grăbit a-și manifesta omagiile de gratulare, bine-vădundu-l corporativ în număr de peste 30 de persoane în frunte cu octogenarul consilier regesc magnificul domn Iosif Pop, dimpreună cu ilustru-i soție Susana născută C. Zopolneczi, apoi familiile: Nilvan, advocat; Dr. Victor Marcadi; Cosa, preot; Bohățel, preot; Butean, preot; Hangea, preot; Blaga, învățător; Pop, învățător; tinerimea în frunte cu președintele Vasile Dragoș și Dr. Vasile Gyurkó, advocat etc. După gratulările îndatinate s'a constituit o cină la mult ospitală masă a iubilantului, zic o cină adevărat românească, la care s'au rostit mai multe toaste pentru iubilant, preoțime, corul advocații și sfânta dreptate, învățătorime, interesele culturale bisericești, solidaritate, popor etc.

Ridicându-se masa a urmat jocul, o adevărată »horă mândră și frumoasă«, care s'a finit la mezul nopții, când ne-am despărțit ducând fiecare cu sine cele mai plăcute suveniruri.

În scurt ele se plimbau prin chilie, ținându-se îmbrățișate, și când se opra în fața oglinzii, Linuța se cutremură. Femeia care o ținea îmbrățișată îi nimicea toate nădejile, și totuși femeia aceea nu purta nici o vină. Un tremur ușor îi fugi de-alungul buzelor, și ochii i-se umplură de lacrimi.

Apoi eși afară.

Simțea, că nu mai are putere să se stăpânească.

Când veni eărăși în chilie, Niță, care era la masă cu alți prieteni între păhare, o privi cu înduioșare.

— Linuță dragă, nu vii lângă mine? — întrebă el.

— De ce să nu vii — răspunse ea zimbând, — e cam multă vreme de când n'am vorbit împreună...

Și ea se așeză aproape de el, și se simțea fericită și îndestulată, când vedea, că de bine știe să-și ascundă durerea ce i-se sbătea în inimă cu desnădejduire.

Niță o luă de mână.

— Cum ți-s astăzi ochii, domnișoară Linuță, mi-se pare c'ai plâns? — Am plâns, eu? Uită-te mai bine te rog.

Și ea se uită în fața lui, sînină și deschisă ca în vremurile cele fericite, ear' Niță tresări la vederea ochilor ei limpezi. Erau aceiași ochi, pe cari îi iubise.

(Va urma).

O frățescă înțelegere. Din comuna *Turdaș* (lângă Orăștie) sosește vestea unui fapt îmbucurător și vrednic de toată lauda. Românii de acolo deși împărțiți în două confesiuni trăiesc în cea mai deplină înțelegere și când e vorba de progres cu drag își dau mâna de ajutor, pentru-că mai ușor și mai bine se poată lucra.

Lipsindu-le până acum școala co-răspunzătoare Români greco-orientali și greco-catolici s'au învoit ca să-și edifice o *școală comună* și să contribuiască în proporții egale și la solvirea salarului învățătoresc.

După o muncă sîrguincioasă de aproape un an Românii din *Turdaș* și-au isprăvit edificarea frumoasei școale, pe care la 7 Noemvrie, după actul sfințirii, servit de ambii preoți locali, au predat-o destinațiunei.

Era înălțător de inimi — serie co-rispondentul nostru — tabloul dela sfințirea școalei. Poporul întreg îmbrăcat în haine de sărbătoare asculta cu inima plină de bucurie și cu încredere în puterile sale serviciul divin oficiat de amândoi păstori lor sufletești: Teodor Adam (gr-or.) și Dumitru Iancu (gr-cat). După serviciul divin părintele Adam a ținut o potrivită vorbire către popor, îndemnându-l să niasuie spre cultură, căreia sălășe să-și ridice și loc să-și deie în sufletul lor.

Buna înțelegerea Românilor din *Turdaș* e vrednică de toată lauda și mai mult vrednică este să fie pildă pentru toate comunele românești.

»Monstruositatea«. Societatea artistelor din Londra *»Ladies Theatrical Club«* de curând și-a ținut meetingul anual. Când la sfîrșitul ședinței membrele au făcut ovații pentru *presă*, copilița genialei artiste Mrs. Beerboom Treenek a întrebat pe mamă-sa, că *anumit, ce e presa aceea?* Mamă-sa i-a răspuns următoarele:

— »Presa, copila mamei, este o curioasă monstruositate. Jumătate seamănă cu ângerii și jumătate cu octopul cu mii de brațe. Une-ori e de tot mică și mlădioasă ca o veveriță, alte-ori apoi e uriașă și nătângă ca peștele balena. Ochii presei sânt întrec în mulțime cu stelele și totuși de multe-ori e oarbă; urechile-i sânt neînchipuit de ascuțite și totuși adese-ori e surdă. Cu glasul seu e în stare să amutească ori-ce viscol, dar' poate grăi și atât de lin ca respiraarea. Are picioare foarte sprintene din drot, cu care sărind din un loc într'alt cutieră lumea întreagă; nu cunoaște pedeci, căci cu înlesnire și-le delătură din cale. Brațele îi sânt atât de lungi, încât cu ele cuprinde lumea întreagă, cu care dacă e de lipsă să și răbocește. Consumă în măsură neînchipuit de mare hârtie și bea cerneală și vâpseli de tipografie. De obicei locuiește în case mari cu chilii multe și niciodată nu se culcă. Mintea-i este ageră, des și schimbă temperamentul, dar' întotdeauna e maritimă și are inimă bună către ori-cine, dacă poate să ajungă până la ea.

Copilița care a fost tot urechi până i-a vorbit mamă-sa despre presă, a zis plină de bucurie:

— Ah, dacă vreau crește imediat voui face cunoștință cu ea; și până atunci o salut cu respect.

Vinuri falsificate în Toronto. De câva timp prin comunele din Toronto umblă o mulțime de oameni, cari recomandându-se ca funcționari destituți dela firma *Engel*, renumită în falsificarea de vinuri, învață pe cârcimari »arta« falsificării vinurilor. Gendarmii îi urmăresc neconștient pe acești apostoli falși și rind pe rind îi excoartează până în comuna natală.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

„E prea târziu“!

I.

Deseară!

Cuvântul acesta îi suna nedelesuit în auz, și se cutremură când cerca să-l înțeleagă. Deseară au să-l vadă eărăși... să-l vadă în brațele alteia, perdut pentru vecie.

Și nu-i venia să creadă, când se gândia, că el nu mai e al ei, după-cum nici-odată nu te poți împăca cu gândul propriilor tale neferici.

Între ei au încetat toate. Lacrămile ce le-a vârsat mai nainte s'au uscat, și acum, când încerca a se mângăia cu gândul că-l uitase, acum trebuia să-l revadă eărăși!

Cât de mult a plâns!

Când o prietină i-a adus vestea că Niță e fidanțat, ea cutremurată în tot trupul. Apoi s'a făcut albă ca păretele și pe urmă s'a aprins ca jarul. Capul îi vuia, încât numai putea să-și deie seama de sine însăși, și inima îi bătea să-și sfarme pieptul.

Gândurile i-se încruciau negre și nedelesuite în creierul ei de copil, ear' inima i-se sbătea în durere, ca un pește asvîrlit la țerm. Deodată i-s'a făcut întunerec înaintea ochilor, și ea ar fi voit să se prăbușească cu ochii închiși în întunerec, să nu mai vadă, să nu mai audă nimic...

A plâns — atâta mângăiere a mai rămas și pentru cel-ce nu pot fi împărțaiți de fericire, în care alții se resfăță!

Pe urmă și-a sters ochii și a cerat să uite, cu toate-că știa prea bine, că e greu să uiți...

Acum, când știa, că deseară are să-l revadă, acum mai ales înțelegea pe deplin, că e greu să uiți. Și cu toate aceste, cerca să se îmbărbăteze, îndreptându-se pe sine însăși, că va avea destulă putere, să privească rece și nepăsătoare la omul, care i-a călcat în picioare fericirea — același om, care o iubise.

Și din ce se încredința mai mult despre aceasta, în inima ei creștea din ce în ce dorul de a fătări nepăsare, căci firea ei de femeie nu putea să se lase umilită în fața unui om, care a trecut-o cu vederea.

II.

Orfană de tată, Linuța venise la oraș să-și continue studiile. A venit în casă străină, dar' dragostea cu care era privită, o făcea să uite că-i între străini. Toate păreau ar fi reîntrat în vechia lor alvie, și inima părea a fi uitat și ea durerile amăgirei dintăiu.

Dar' amăgirea cea dintăiu nu se uită așa ușor!

Când doamna casei îi pomeni, că deseară vor avea oaspeți — niște însurători tineri — ea rămase ca trăsniță, când se gândea cine sânt acei însurători. Cei din casă nu știau nimic, nici de epi-

stolele lui Niță, nici de visurile, ce și-le făurise în închipuirea ei de copilă îndrăgită. Și era bine, că nu știau. Ea trebuia să fie tare, să nu afle nimic cei din casă, nici-de-cum.

La început se cugea, să fătărească voe bună și sburdălnicie, dar' se cugea eărăși, că voea bună și sburdălnicia nu sânt lucruri potrivite, pentru o fată săracă și orfană. Hotări deci, să rămână așezată, ca mai nainte, îndestulindu-se cu haina ei simplă și neagră.

Și când deseară au sosit oaspeții, ea îi primi cu un zîmbet ușor, un zîmbet, din care un spirit mai pătrunzător ar fi cetit multă abnegație.

— Îți recomand pe nevastă-mea — o prietenă bună. Astfel le prezentă Niță, și cele două femei își strinseră mâna.

— O prietenă bună, așadar' ve cunoașteți mai de mult? întrebă femeia cea tină.

— Da, ne cunoaștem, — răspunse Linuța cu un suris indiferent.

În scurt cele două femei se împrietenise.

Linuța află, că nevasta lui Niță era o femeie cu inimă bună, și era prea fericită, că avea cu cine să se împrietenească, în clipele când ea era atât de slabă, încât tremura ca trestia bătută de vânt.

Ea îi povestea multe lucruri despre Niță, ear' Linuța o asculta cu tot sufletul, căci toate i-se păreau rupte din adâncul inimii ei.

1848.

Cronica anului.

Köpecz, 10 Decemvrie.

Învîgătorii au desarmat comuna Köpecz omorând dintre ei vre-o 100 și prinzându-l pe Pap Mihály, conducătorul lor. Comuna a ars. (Honv. nr. 87, Est. L. nr. 23).

Pojon, 10 Decemvrie.

Comandorul Görgi și comisarul Csány »în numele armatei de lângă Dunărea de sus« referitor la schimbarea de tron declară că: »regatul maghiar este un contract bilateral și că Regele Ungariei nu poate fi altcineva, decât cel-ce a legat contract cu țeara în privința încoronării sale, decât cel-ce a pus jurământ pe constituțiune, decât cel-ce a fost încoronat cu coroana Stului Stefan«, deci declară că: »nu vor recunoaște de competent la tron pe nimenea, a cui domnie nu este recunoscută de țeară și de constituțiune, și ei sânt gata a apăra până la ultima picătură: țeara, autoritatea dietei și a guvernului juridic denumit de ea, în contra atacurilor și tiranismului«.

(P. H. nr. 241, Szil. T. Tört. pag. 252).

Engagementul unei artiste române. Ni-se scrie din Viena: Domnișoara Natalia Otto, fiica regretatului Dr. Otto din București, a primit engagementul pentru opera din Köln. Tinere artistă a fost eleva favorită a celebrului măiestru Dr. Gaensbacher. Engagementul, ce i s-a oferit îndată după absolvirea studiilor ei, este de a se atribui nu numai școlii excelente ce a făcut-o, ci în prima linie organului ei deosebit de plăcut și sonor. Este de remarcat, că bătrânul măiestru Dr. Gaensbacher, de câte-ori îi permitea elevei sale să concerteze, o acompania în persoană spre a o distinge și în chipul acesta într-un mod deosebit înaintea tuturor celorlalte eleve ale sale. Dorim conaționalele noastre același succes strălucit pe viitor, de care s'a bucurat în totdeauna, de câte-ori am avut ocazie să-i auzim admirabila voce, atât la concertele conservatorului, cât și la alte concerte, în Viena.

Dela Oradea-mare. Chestia studenților dela Oradea-mare în continuu e agitată și alimentată de sovinișmul studenților maghiari, cari în adunări și fac sfaturi peste sfaturi numai ca să lovească mai tare și mai des în tinerimea română. Acum câteva zile au decis în o adunare, ca în viitor studenților români să nu li-se mai dea ajutor dela societatea de ajutoare a academiei. Românii au protestat în contra acestei hotărâri și au trimis o deputație la rectorul Bozoky, care a și nimit hotărârea studenților maghiari. Pentru aceasta acum Ungurașii turbă de mânie și clocotesc de planuri de răzbunare.

Iubileul vicarului Barbuloviciu. Românii din Sălagiu au avut Joia trecută o înălțătoare sărbătoare, căci atunci s'au împlinit 25 ani de când ei s'au aflat sub înțeleapta păstorie suflătoare a vrednicului vicar Rvds. domn Alimpu Barbuloviciu.

Dacă sălăgenii sunt mândri de păstorul lor, și acesta mulțumit în suflet și mândru poate fi de fiii săi suflători, pentru-că aceștia îi înțeleg glasul și îi urmează sfaturile, păstrându-i iubire și recunoștință pentru înțeleapta lui conducere. Sărbările aranjate din prilejul iubileului de 25 ani au fost o măreață dovadă a iubirii și alipirii dintre păstor și popor. După-cum vestește o telegramă din Șurmasag vrednicul vicar a primit din prilejul iubileului său din toate părțile calduroase felicitări, ear' poporul și clerul vicariatului l-au înconjurat cu cea mai curată iubire. La serviciul divin, care a fost imponent a vorbit protopopul *Papiriu Pop* și *Dr. Lucaci*. După serviciul divin vicarul a primit deputațiile diferitelor corporațiuni și mulțimea stimulatorilor săi, care i-au tălmăcit cele mai adânc simțite felicitări. La banchetul ce a urmat între alții au toastat d-nii: *George Pop de Băsești*, *Dr. Tripon*, *Dr. Lucaci* *Dr. Bran* și alții mulți.

Știre despre André. Din Stockholm se telegrafează, că în munții Ural s'a aflat de curând o scrisoare a lui André, prin care anunță, că a trecut cu balonul său peste munții Ural. Vestea aceasta e importantă mai ales din cauza, că acum s'a aflat urma pe care trebuie să-l caute pe îndrăznețul exploator.

Insulele Philipice s'au proclamat ca republică. President a fost ales *Aguinaldo*, șeful viteaz al răscolitelor. Republica va sta sub protectoratul Statelor Unite. Armata republicii care constă acum din 40 mii de voluntari se va transforma în armată stabilă de 60 mii soldați, organizată fiind prin Americani experți.

Derailare de tren. În apropierea stațiunii *Félegyháza*, linia Seghedin-Budapesta a derailat alături un tren de marfă. Un călăuz a fost rănit, ear' mașinistul *Lippay* a fost omorât. Opt vagoane au rămas zdrobite. Causa derailării se zice că ar proveni din neatenținea unui cantonier, care n'a executat corect schimbarea la șine.

Statistica teatrelor incendiate. În urma măsurilor de precauțiune ce s'au luat în timpul din urmă la toate teatrele, statistica incendiilor scade mereu. Astfel în anul trecut abia s'au mai întâmplat 4 cazuri de incendii. Primul a fost la teatrul *Flora* din Lüttich, cu care ocazie mulți din public au fost răniți în imbulzeala provenită din panica grozavă. În Ianuarie apoi în una și aceeași zi au ars opera din Moscova și teatrul din Neapol. În Februarie apoi a ars teatrul *Prince Royal* din Lisabona.

Sfârșitul celui mai bătrân ziarist român. Ziarele din București spun următoarea tragică întâmplare: Sânt aproape două luni de zile de când bătrânul ziarist I. Valentineanu, lipsit cu totul de mijloace și doborât de boală și de bătrânețe, a fost silit să intre în spitalul Colțea, unde a fost primit în secția dlui Dr. Stoicescu. Intrat pentru a-și căuta o boală de stomach, de care suferea de mult timp, nefericitul bătrân s'a ales în spital cu o boală de piele, o enphismă, care a mărit numărul suferințelor și necazurilor sale.

Turmentat de durerile acute ale boalei, chinuit vecinic de gânduri negre, gânduri cari îl munciau încă de multă vreme, bătrânul ziarist și-a pus capăt zilelor sale amărite, astă noapte pe la orele 3 trăgându-și un foc de revolver, de un calibru mic, în timpla dreaptă. Moartea a fost instantanee.

Cadavrul a fost ridicat pe dată din camera sa și transportat în sala de autopsie.

Valentineanu era în vîrstă de 75 de ani. El era cel mai bătrân ziarist din capitală și sfârșitul lui tragic nu lasă decât regrete în cercurile amicilor și confrăților săi.

Hoț îndrăzneț. Contabilul firmei Bischitz din Budapesta a mers alături la oficiul postal cu 2 scrisori de bani; în erau erau 3000 fl. și în cealaltă 1500 fl. Când a ajuns la ușa oficiului postal un om tânăr i-a sărit înainte și lovindu-l cu un baston în cap i-a smuls scrisorile din mână și a luat-o la fugă. Poliștii și publicul de pe stradă l-au urmărit însă și la câțiva pași l-au și prins. Dus la poliție hoțul a spus că se cheamă *Ferdinand Zabolovsky* din Orovița și a voit să fure ca să poată ajunge în închisoare, unde va avea mîncarea și cuartirul necesar. De trei ani nu are ocupație, a spus apoi îndrăznețul hoț și în acest timp neavînd nici ce mîncă în continuu a căutat ocazia să se facă culpabil de închisoare. Acum în fine după ce și-a luat curajul necesar și-a ajuns scopul dorit.

Jidan călugărit. Din *Sulumeghiu* (Sălagiu) ni-se scrie, că în zilele trecute a umblat prin sat un individ îmbrăcat în rasă călugărească și sub cuvînt, că e călugăr din Turcia a adunat milă pentru bisericile și școlile creștine arse de musulmani. Preotul local, dl *Stefan Szabo* încercîndu-l la d-sa a discutat mult cu călugărul despre religione. Spre marea mirare a d-sale a observat, că călugărul nu e prea umblat în dogmele religiei creștine. Mai mare i-a fost însă mirarea când dimineața și-a surprins oaspele rugându-se cu palaria în cap și cu cornul în frunte, după ritul iudevesc. Observînd călugărul că a fost surprins, fără multă vorbă a părăsit satul.

Cine a fost și cu ce gânduri a umblat misteriosul călugăr, până acum nu s'a putut constata. După purtarea lui însă credem, că avem de a face cu un rafinat pungaș și tocmă de aceea facem atenție pe Românii din Sălagiu să fie cu rezervele cuvenite față de misterioșii călugări din Turcia.

Știri mărute. În Petersburg a fost alături un potop îngrozitor. Apa Nevei a exundat și a acoperit o mare parte a orașului.

— *Wilhelm*, împăratul Germaniei va merge în Martie la Roma, ca să asiste la desvîlirea frescurilor de pe Cuirinal a consulatului german.

— Părintele Cehilor, bătrânul baron *Rieger* și-a sîrbat iubileul de 80 ani, cu care ocazie Cehii i-au făcut ovații imponente.

— Pe pusta *Vam* s'a strîngulat băiatul de 9 ani *Horvath Sándor*, numai pentru-ca să știe (? cum e omul mort.

„Calindarul Poporului” în „Convorbiri Literare”

Distinsa și cea mai veche revistă română face recenziune în ultimul său număr, pe Noemvrie, „Calindarul” nostru.

Eată aceasta apreciere:

„Calindarul poporului pe anul 1899”. Anul XIV, Sibiu, editura și tiparul „Tipografiei”, societate pe acțiuni, Sibiu, merită să fie relevat pentru ținta pe care o urmărește și pentru mijloacele care le întrebunțează.

E un adevărat cîntec popular, care în afară de materia calendaristică obicinuită, conține materia cea mai potrivită pentru a ține deșteaptă conștiința națională în popor.

În „Dela 1848” se povestește luptele Românilor în contra asupritorilor unguri, ear' în „Războiul nostru” se face o dare de seamă despre toate incidentele care au turburat viața românească din Ungaria dela Septembrie 1897 până în Septembrie 98. Afară de aceasta se relevă faptele care vădesc că viața românească se menține și se manifestă cu putere atât în regat cât și în celelalte țări locuite de Români.

Dacă mai adăugăm că acest cîntec mai conține numeroase fotografii de Români, în costumele lor pitorești, din deosebite părți ale Ungariei, și multe poezii populare și alte bucăți de literatură la înălțimea înțelegerii poporului — completăm tot binele pe care sîntem dator să-l spunem despre această publicațiune.

Intr'adevăr mai rar carte care să urmărească cu atîtă unitate de concepțiune scopul propus.

Ne-ar pute servi de exemplu și nouă, care, pentru a cultiva poporul, găsim de cuviință să-i vorbim de expoziția din 1900, de expediția lui Nansen și de traduceri în jargon ale marilor scriitori străini din biblioteca „Samitea”. Dincolo se lucrează cu dor de feară, la noi cu dor de câștig. M.

ECONOMIE.

Reforma procedurii în casuri de faliment. Ministrul de justiție din Austria a dat un ordin către toate judecătorii prin care în cadrele legii existente face unele reforme, care tind acolo ca să înlesnească poziția și se asigure favorii mai mari creditorilor.

În viitor masa - curatorul va avea să lucreze mai cu dinadinsul ca comunicația între falimentat și între creditorii săi să fie mai lesnicioasă și mai grabnică. Procedura în casuri de faliment va fi mult mai scurtă și prima datorință a judecătoriei va fi ca cu toate mijloacele posibile să insiste asupra împăcării. Dacă deja la început sînt prospecte de împăcare, inventarea mărfurilor poate fi suspendată, pentru-ca astfel să nu se facă spese prea mari.

Mai nou.

Din Budapesta

Reprezentanții partidelor opoziționale au redactat un manifest către feară. Bánffy a fost primit ieri în audiență de M. Sa. După-cum vestesc guvernamentalii audiența ar fi durat peste o oră și Maiestatea Sa l-ar fi îndemnat să persiste a combate obstrucțiunea cu toate mijloacele.

Lud. Láng, fostul vicepresident al camerei, a eșit din partidul liberal.

La

Abonament lunar

pentru

Decembrie st. vechiu

învîtă

Administrația ziarului „TRIBUNA”.

Bibliografie.

„Calindarul Poporului”

— Voci de presă. —

„FLOARE-ALBASTRĂ”.

E anotimpul cîntecelor.

În românește până acum n'a apărut decît acesta, și probabil că el va fi până la sfîrșit cel mai potrivit scopului pe care și-l-a propus, dintre toate cîntecurile cari vor apărea de acum înainte în feară.

Această specialitate de publicistică a ajuns în vremea din urmă un fel de mijloc de speculă. Se pune materia calendaristică, vre-o câteva anecdote, câteva nurele și poezii ca vai de lume, și eată cîntecul gata.

Publicația „Tipografiei” din Sibiu face o fericită excepție și merită să o relevăm. „Calindarul Poporului” e, cu adevărat, scris pentru poporul român, e o mică cronică a evenimentelor petrecute în țările locuite de Români, un modest dar puternic imbold de mîbîltare la luptă, de înflăcăare a senti mentului patriotic.

Din cuprinsul literar remarcăm, „Războiul nostru”, cronică mișcării naționale de peste munți, dela Septembrie 1897 până la Septembrie 1898.

Poeziile, anecdotele, nurelele, tot ce formează cuprinsul literar al cîntecului, sînt scrise într-o limbă frumoasă, simplă, curgătoare, așa cum vorbește țărănul român.

Redactorii „Tribunei”, cari au redijat compunerea acestui cîntec, pot să fie mîndri de modesta lor lucrare. În tenul labor.

Așa modest cum este „Calindarul Poporului” va fi încă unul din puternicele mijloace de educație națională, și ca Români trebuie să încurajăm tot ce se produce în direcția aceasta.

— REVISTA ORĂȘTIEI.

„Are o înfățișare elegantă, tipar curat și cetef. Extinderea e de 9 coale. Fiind acest cîntec cel mai ieftin și totodată cel mai folositor pentru poporul nostru, îl recomandăm cu căldură tuturor economilor noștri.”

»Tipografia”, societ. pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Calindarul Poporului

pe anul comun

1899.

Dela 1848, (din prilejul aniversării al 50-lea).

Adunarea dela „Duminea Tomei” în Blaj. Andreiu Murășan, poetul anului 1848 (cu 2 ilustrațiuni).

Fabulă arabă.

Eu mîs, esc, și sînt Român, poezie de I. Darin.

Teară fără bătrîni, poveste de V. A. Urechia.

Anecdote.

Doine și icoane din lumea românească. (— Limba, portul și moșia).

Doine și strigături populare: De pe Murăș; De pe Târnave; De pe Olt; De pe Someș; De pe Criș; Din părțile Năsăudului; Din Munții Apuseni; Din Bănat; Din Teara-Oașului; Din Bihor; Din Bucovina, România (Oltenia și Moldova), Basarabia și Macedonia.

Revașul Nostru, cronică întâmplărilor din Septembrie 1897—Sept. 1898, se extinde pe 47 pagini, cu următorii subtitluri: Causa națională, afaceri culturale, afaceri bisericești, afaceri economice, frunțașii români morți, dela frați, stări grele pretutindeni, etc.

Economie: Cum s'ajungem la mai bine? — Unele reguli pentru grijirea sănătății. — Povești.

De ris.

Tîrgurile din Ungaria și Transilvania etc.

Ilustrațiuni.

1. Andreiu Murășan, portret. 2. Casa în care s'a născut A. Murășan. 3. Un băiaș român, din Bucium-Saga. 4. Dela Stăna-de-Vale: Reședința și capela Episcopului Pavel. 5. Un Român „mărginean” călare. 6. O Romăncă din jurul Sibiului. 7. O fetiță (coristă) din Bistrița. 8. O familie din Bănat. 9. O păreche tinăra din Suciul-de-sus (între Lăpuș și Cibles). 10. Un țărăn român din Bănat. 11. Scenă din Seliște (l. Sibiu). 12. Dela Stăna-de-Vale: case de locuit pentru oaspeți. 13. Români din Șiria (l. Arad). 14. Dela Stăna-de-Vale: „Bisericiuța” (o stîncă). 15. — „Moara dracului”. 16. W. E. Gladstone (portret). 17. Prințul de Bismarck. 18. Împărăteasa-Regină Elisabeta.

În estan cîntecul e cu o înfățișare coadă mai voluminoasă decît anul trecut, estînzîndu-se pe 143 pagini. Prețul însă e tot cel vechiu: 20 cr. plus porto postal 5 cr. A se adresa: „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu Strada Poplăcei 15.

Zarandul și Munții-Apuseni.

Descriere de Silvestru Moldovan.

— Voci de presă. —

Revista Orăștiei scrie:

„Lucrarea aceasta a dlui Silvestru Moldovan e scrisă în urma experiențelor proprii, ce le-a cîștigat prin călătoriile și excursiunile de prin acele părți.

Fiecare localitate e frumos descrisă cu legendele și obiceiurile ce se țin de ea. Limbajul în care e scrisă această lucrare, e cât se poate de popular. Prețul 1 fl. plus 5 cr. porto. Recomandăm această scriere a dlui Silvestru Moldovan, tuturor iubitorilor noștri de literatură și îndeosebi preoților și învățătorilor, pentru a îmbogăți cu dinsa bibliotecile școlare satești.”

Teatrul orașenesc în Sibiu.

Marți, 13 Decembrie n.

Beneficiul actoriei Minca Moretto.

Hans Hucklebein.

Farsă în 3 acte, de O. Blumenthal și G. Kadelburg.

Începutul la 7 ore seara.

Sosiri în Sibiu.

În 12 Decembrie n. 1898.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Keresedy, antreprenor, Dr. Ronay, avocat, din Blaj; Friedmann, notar din Jibot; Hatfaludy, căpitan, Baumann, sublocotenent, din Cluj; Mandel, inginer din Budapesta; Rubiner din Viena, Lințu din Caransebeș, Roza Penaker din Vințu-dejos, privatieri; Dr. Perl, dentist din Cluj; Bengovits din Aiud, comerciant.

Hotel „Neurhner”: Samuel, comerciant din Odorheiu-săcescu.

Hotel „Meltzer”: Demeter, notar din Beriu; Horváth, cancelist din Canja; Căndea cu familia, preot din Cincu-mare; Câmpian din Rovina, Kiss, învățători; Polis din Șiclău, d-na Wächter din Hunedoara, Stroblmayer din Detta, privatieri; Pindur, econom din Cârja.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 10 Dec. n. 1898

Sămînțe	Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.		Cantitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Bănățenească nouă	75	10.—	10.10	76	10.15	10.20
Grâu de Tisa	75	10.20	10.3	76	10.35	10.40
Grâu de Pesta	75	10.15	10.2	76	10.35	10.45
Grâu de Alba-Reg.	75	10.20	10.25	76	10.35	10.4
„ „ Bacica	75	10.30	10.35	76	10.40	10.45
Grâu ung. de Nord	75	—	—	76	—	—
Sămînțe vechi ori noue						
Secară	prima	60—62	8.0	8.5	—	—
Orz	de nutreț	60—62	5.20	6.50	—	—
„	de vînare	62—64	5.80	7.00	—	—
„	de bere	64—66	7.80	8.70	—	—
Ovăz	bănaș	59—61	5.75	6.10	—	—
Cucuruz (porumb)	de altsoiu	—	5.50	5.55	—	—
Meiu	—	—	4.45	5.50	—	—
Hrișcă	—	—	4.30	4.70	—	—
Grâu	Mart-Apr.	9.75	9.7	—	—	—
Cucuruz	Sept.-Oct.	4.82	4.8	—	—	—
Ovăz	Mai-Iun.	5.96	5.9	—	—	—
„	Iulie-Aug.	—	—	—	—	—
„	Mart-Apr.	—	—	—	—	—
„	Oct.	—	—	—	—	—
rodute diverse						
Săm. de trif.	Lucernă ungurească	—	—	—	—	—
„	roșie	—	—	—	—	—
Olen de rap.	radinat	—	—	—	—	—
Uns. de porc	dela Pesta	6.—	56.50	—	—	—
„	dela feară	—	—	—	—	—
Slănină	svătăță	—	—	—	—	—
„	afumată	55	56	—	—	—
Săm.	—	—	—	—	—	—
Prune	—	—	—	—	—	—
Lăctar	slavon, nou	—	—	—	—	—
„	bănățenească	—	—	—	—	—
Miere	brută	—	—	—	—	—
„	galbină străcurată	—	—	—	—	—
Ceară	de Rosensau	—	—	—	—	—

Teatrul pităi din Sibiu.

Din 12 Decembrie n. 1898.

Hărto-monetă română	Cump.	9.50	vînd	9.54
Lire turcești	—	—	—	—
Imperial (15 R. aur)	—	19.05	—	19.12
Ruble rusești 100 r.	—	127.—	—	128.—
Galbeni	—	5.64	—	5.69
Napoleon-d'ori	—	9.51	—	9.55
100 Marco germane	—	58.60	—	58.90
Livre sterling	—	11.98	—	12.06

Bursa de Budapesta.

Din 10 Dec. n. 1898.

Renta de aur ung. 6%	—	—
„ „ 4%	—	—
„ „ val. cor. 4%	—	100.25
Impozitul cailor ferate ung.	—	121.50
Amortizarea datoriei cailor ferate de Ost ung. (la emisiune)	—	122.50
Amortizarea datoriei cailor ferate de Ost ung. (la emisiune)	—	102.—
Beauri rurale ung.	—	98.—
„ croate-slavone	—	99.—
Obligațiunile desp. regalilor	—	101.50
Impozit cu premiu ung.	—	156.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	140.—
Renta de hărto austriacă	—	102.50
„ de argint austriacă	—	102.25
„ de aur austriacă	—	128.50
Losuri austriace din 1890	—	160.25
Acțiunile băncii austro-ungare	—	955.—
„ de credit ung.	—	—
„ de credit aust.	—	—
Scrisori fonciare ale institutului de credit și economii „Albina”	—	10

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se află de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Inbire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
 „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
 „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896,
 2 volume à 32 cr. 64 cr.
 „Din goana vieții“, ediția III. (1895) fl. 1.75.
 „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
 „Icoane sterse“, *nuvele*, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
 „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25
 Cel mai nou volum de *nuvele*:
 „În viltoare“, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALULarhiepiscopului și metropolitului
Andrei baron de Șaguna
sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Agenți

cari voesc să se ocupe cu vânzarea în rate lunare, permisă prin lege, de losuri de stat austriace și ungare, precum și de alte losuri, cari reprezintă un capital sigur, își pot asigura un venit frumos.

Oferte cu arătarea adresei precisă sunt a se trimite la casa de bancă. Prospece și corespondențe în limba română.

Armin Schön jun.,

[2333] 1—3

Budapesta, Elisabethring 48.

HOTEL„La pădurea Carpaților“.
RESTAURANT.

[1904] 7—52

Magazin cu coloniale

depon cu vinuri de **Drăgășani.****Emilian B. Bratieanu,**

București, Calea Griviței 171.

(Casa proprie).

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei“de
George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă“, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — peșe florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Această carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus de la 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcișitul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Răstom de mamă. Legendă populară din giurul Nășudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus de la 1 fl. sau 8 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărșea cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genetray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cennșotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârșitul. Comedia de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-impărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-impărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascăl Ioan F. Lazăr. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roseni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedia în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domisoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalia păcurarului. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma învinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire
librarilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.Comande din afară
se efectuează repede.**„FOII POPORULUI“.**

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu plicuri în casete.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar

român-german și german-român.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiu.

Strada Poplăcii Nr. 15.